

SÈRIE 2

TEXT: Miquel Pairoli. «La mesura del temps». A: *Octubre*. Barcelona: A Contra Vent, 2010, p. 49-50

Criteris generals

La nota de cada part (comprensió lectora, expressió escrita i reflexió lingüística) no pot ser inferior a 0 punts. Així, per exemple, si de la suma de la puntuació de les qüestions 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 i 1.6 en resulta un número negatiu, s'ha de considerar que la nota de comprensió lectora és 0 punts. El descompte per faltes només és aplicable a la part d'expressió escrita.

Atesa la transitorietat establerta per l'IEC quant a la publicació de la nova Gramàtica de la llengua catalana i la nova Ortografia catalana, cal admetre com a bones tant les solucions derivades de la normativa anterior com les derivades de la normativa actual:
<http://www.iec.cat/activitats/documents/ortografia.pdf>

1. COMPENSIÓ LECTORA [3 punts]

[Cada resposta correcta val 0,5 punts. En les qüestions d'opció múltiple, es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

1.1. Per què creieu que l'autor diu que parlar d'«hora exacta», en aquesta mena de rellotges, és una exageració?

b) *Perquè el sistema d'ajustar les broques manualment no permet l'exactitud absoluta.*

1.2. Què fa l'autor, de vegades, quan la desviació és massa accentuada?

c) *Apuja o abaixa una mica el pèndol.*

1.3. Per què creu l'autor que el comportament dels dos rellotges és una metàfora de bon traslladar a àmbits diversos de la vida?

d) *Perquè sovint l'actitud o el caràcter de cadascú fan que no siguem on toca, ni fem exactament allò que caldria.*

1.4. Quina d'aquestes paraules és un sinònim de broques?

a) **Busques.**

1.5. Un antònim de l'adjectiu *angoixades* és **tranquil·les, calmades, serenes, relaxades, etc.**

1.6. Expliqueu breument quin és el sentit de l'expressió *anar a la seva* que apareix en el text?

fer el que un vol, comportar-se segons el que li surt de dins en cada moment, etc.

2. Expressió escrita

[4 punts en total. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

2.1. Resumi en poques paraules l'anècdota que dona peu a les reflexions de l'autor en el text que heu llegit [1 punt]

Resposta possible: *L'autor té dos rellotges de paret, i encara que els posa a l'hora cada setmana, quan els dona corda, l'un sempre s'avança i l'altre sempre s'endarrereix.*

2.2. Al final del text, l'autor suggereix que, en àmbits diversos de la vida, les persones fem sovint com els seus dos rellotges: o no hi arribem o passem de llarg. Expliqueu alguna experiència viscuda a què es podria aplicar aquesta impressió.

Es valorarà l'adequació, la coherència, la cohesió i la riquesa d'expressió (lèxic i sintaxi) de la redacció. [3 punts]

[Resposta oberta]

3. Reflexió lingüística

[3 punts: cada resposta correcta val 0,5 punts. En les qüestions d'opció múltiple, es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

3.1. La combinació de pronoms febles que substitueix adequadament els sintagmes subratllats en la frase *La Carme sempre diu mentides a la seva mare és*
b) li'n.

3.2. En la frase *Podeu entregar la feina a partir de dimecres, la seqüència *a partir de* és*
b) una locució prepositiva.

3.3. En la frase *La noia a la qual van agredir més tard no va posar denúncia*, el relatiu compost *la qual* es pot canviar per un altre element relatiu igualment correcte, que és
c) qui.

3.4. El sufix *-ol* que apareix en els mots *riero*l o *pujo*l té un caràcter
b) diminutiu.

3.5. En la frase *Aquestes sabatilles són molt maques, però m'apreten massa el peu* hi ha una paraula que no és admissible en català normatiu: **apreten** (verb **apretar**).

3.6. La primera persona del singular de l'imperfet de subjuntiu del verb *veure* és
veiés